

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a Mgr. Bc. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobce: **BZENEC1630 s.r.o.**, IČO 22525602
se sídlem Růžová 972/1, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
se sídlem Štěpánská 619/28, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2025, č. j.: 703668080/25/2080-81541-609327

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Odůvodnění:

Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl vydán exekuční příkaz na přikázání jiné peněžité pohledávky (exekuční příkaz) podle ust. § 178 odst. 1 a odst. 5 písm. c) a § 191 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (daňový řád). Exekuční příkaz směřoval na žalobce jako na poddlužníka, dlužníkem byla jiná obchodní společnost. Žalobci bylo jako poddlužníkovi exekučním příkazem zakázáno, aby od okamžiku, kdy mu bude exekuční příkaz doručen, po dobu trvání daňové exekuce vyplatil dlužníkovi (jiné obchodní společnosti) pohledávku, kterou za ním má z důvodu smlouvy o převodu obchodního závodu uzavřené mezi žalobcem a dlužníkem (smlouva), v níž je dlužník v postavení prodávajícího a žalobce v postavení kupujícího, a jinak s ní právně disponoval. Dle exekučního příkazu dlužník nezaplatil podle vykonatelného rozhodnutí správci daně zde uvedenou částku.

Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě stručně zrekapituloval skutkový stav a v *prvním žalobním bodu* tvrdil, že dlužníkovi nebyl řádně doručen exekuční příkaz do datové schránky, a tudíž nenabyl právních účinků. Daňový dlužník tedy nebyl o jeho vydání řádně vyrozuměn, nebyl informován o tom, že by žalobce plnění ze smlouvy (dle žalobce zaniklé splněním) měl plnit žalovanému, exekuční příkaz není proto pravomocný, přesto je proti žalobci vedena daňová exekuce. Tím došlo k porušení ust. § 178 odst. 4 daňového řádu.
3. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost exekučního příkazu, neboť z něj není patrné, na základě čeho správce daně dovozuje existenci neuhrazené pohledávky z titulu smlouvy. Pohledávka na zaplacení kupní ceny za převod obchodního závodu zanikla před vydáním exekučních příkazů, tedy vůbec neexistuje, proto je exekuční příkaz nezákonný, respektive nepřezkoumatelný.
4. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popsal průběh daňového řízení a z něj vyplývající skutkový stav. K námitce nedoručení žalovaného rozhodnutí dlužníkovi uvedl, že byl exekuční příkaz doručen zmocněnci dlužníka na základě plné moci ze dne 10. 2. 2025, účinné vůči žalovanému ode dne 19. 5. 2025 (plná moc). Žalovaný posoudil plnou moc podle jejího obsahu a v souladu s vymezeným rozsahem zmocnění jako plnou moc udělenou i na exekuční řízení. K tomu poukázal na § 134 odst. 3 daňového řádu. Konstatoval, že v daném případě byl v nalézacím řízení vydán platební výměr ze dne 11. 6. 2025, který byl doručen zmocněnci dlužníka dne 23. 6. 2025 a dlužníkovi dne 17. 6. 2025, k datu vyjádření probíhá odvolací řízení. Následně byl vydán zajišťovací příkaz a žalobou napadený exekuční příkaz, přičemž dílčím řízením ve smyslu § 134 odst. 3 daňového řádu se míní rovněž řízení při placení daní, kam patří dle § 134 odst. 3 písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

b) téhož zákona, tak žalovaný doručil exekuční příkaz zmocněnci dlužníka. Ostatně, i v důvodové zprávě k § 28 odst. 1 daňového řádu, týkající se povinnosti zmocnitele vymezit rozsah zmocnění, je pojem daňové řízení definicí celého daňového řízení. K porušení § 178 odst. 4 citovaného zákona tak nedošlo.

6. K námitce nezákonnosti, respektive nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí a tvrzení žalobce o zániku pohledávky žalovaný uvedl, že obdržel sdělení žalobce, dle kterého žalobce považuje pohledávku za zaniklou před doručením exekučního příkazu. Vzhledem k tomu, že žalobce blíže nespecifikoval, jak pohledávka zanikla, byl žalovaným vyzván, aby tak učinil. V odpovědi na výzvu žalobce sdělil, že bankovní výpis neposkytne, neboť pohledávka zanikla jiným způsobem. S ohledem na to, že žalovaný neměl zánik pohledávky za prokázaný, vyzval žalobce znovu aby sdělil, kdy a jak došlo k úhradě kupní ceny a k doložení takové skutečnosti s tím, že v případě prokázání úhrady pohledávky řízení dle § 181 odst. 2 daňového řádu zastaví.
7. Dále žalovaný poukázal na § 1 odst. 2 daňového řádu a uvedl, že veškeré předpoklady pro vymáhání daňového nedoplatku byly splněny, proto byl vydán zajišťovací příkaz na dlužníka, na jehož základě byl vydán napadený exekuční příkaz, stal se vykonatelným a splatným, následně byl zajišťovací příkaz shledán zákonným v odvolacím daňovém řízení. Předmětný exekuční příkaz splňuje veškeré náležitosti dle § 102 odst. 1 daňového řádu a § 178 odst. 2 téhož zákona, veškeré podmínky pro jeho vydání byly splněny.
8. Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

9. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Důkazy navržené žalobcem soud neprováděl, neboť mu pro posouzení důvodnosti žaloby postačoval obsah spisového materiálu žalovaného, jímž se podle ustálené judikatury důkaz neprovádí. Žalobcem navržené důkazy tak byly nadbytečné, jak dále vyplýne z odůvodnění rozsudku.
10. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podstatou sporu je posouzení, zda poddlužník, jemuž bylo exekučním příkazem na přikázání peněžité pohledávky podle § 191 odst. 1 daňového řádu zakázáno vyplatit pohledávku daňovému dlužníkovi (jiné obchodní společnosti), může v žalobě proti exekučnímu příkazu namítat neexistenci přikázané pohledávky, či nikoli.
12. Soud z obsahu spisového materiálu ověřil účastníky tvrzený skutkový stav, o němž ostatně mezi nimi nebylo sporu, a přistoupil k vypořádání důvodnosti žalobních námitek ve věci samé.
13. Soud při posouzení vyšel ze závěrů šestého senátu zdejšího soudu v obdobné věci týchž účastníků řízení, vyjádřené v rozsudku ze dne 25. 2. 2026, č. j. 6 Af 20/2025-25, jejichž správnost byla potvrzena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2026, č. j. 9 Afs 38/2026 – 45, neboť neshledal důvodu odchýlit se od nich.
14. Předně se soud zabýval žalobcem *ve druhém žalobním bodu* namítanou nepřezkoumatelností žalobou napadeného rozhodnutí a s tím související námitkou zániku peněžité pohledávky, k jejímuž vymožení byl exekuční příkaz vydán, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

případná nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí zpravidla vede ke zrušení rozhodnutí správního orgánu bez dalšího.

15. Z ustálené judikatury správních soudů je zřejmé, že institut nepřezkoumatelnosti nelze libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Nedostatkem důvodu nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění, ale pouze nedostatek důvodů skutkových (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75).
16. Nepřezkoumatelnost není způsobena ani nižší kvalitou odůvodnění, nýbrž závěrem o tom, zda rozhodnutí obsahuje alespoň základní náležitosti do té míry, že může být podrobeno soudnímu přezkumu. Správní orgán není povinen vypořádat každý dílčí argument. Pokud žalobce uplatní pouze obecné námitky, může se s nimi rozkladový orgán vypořádat pouze v obecné rovině (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2018, č. j. 8 Afs 71/2007 – 116). Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím jsou minimálně *implicitae* vypořádány i námitky účastníka, absence odpovědi na jednotlivé námitky účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014 – 78).
17. V projednávané věci žalobou napadené rozhodnutí těmito požadavkům dostalo. Z jeho odůvodnění je totiž zřejmé, jakými úvahami byl žalovaný veden, jakými skutečnostmi se zabýval, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních skutečností své závěry učinil. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí/exekučním příkazu v souladu s § 191 odst. 1 daňového řádu označil osobu dlužníka a poddlužníka, a též právní titul, podle něhož vznikla dlužníkovi vůči žalobci jako poddlužníkovi peněžitá pohledávka, k jejímuž vymožení byl exekuční příkaz vydán. Žalovaný se nemusel podrobně zabývat otázkou, zda v době nařízení exekuce byla tato pohledávka splatná či uhrazená, ani otázkou jejího možného zániku. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (NSS) poddlužník může podávat námitky proti exekučnímu příkazu na příkázání jiné peněžité pohledávky, ty se však mohou týkat „*pouze předpokladů pro nařízení daňové exekuce: tedy především existence daňového nedoplatku, exekučního titulu, vhodnosti a proporcionality zvoleného způsobu exekuce a případně též správnosti procesního postupu správce daně*“. Ale „*otázky existence a promlčení postižené pohledávky*“ nemohou být žalovaným (správcem daně) věcně posuzovány v námitkovém řízení (obdobně rozsudek rozšířeného senátu ze dne 18. 5. 2010, č. j. 5 Afs 33/2008-180, č. 2084/2010 Sb. NSS, bod 20). Případná neexistence příkázané pohledávky proto nezpůsobuje nezákonnost exekučního příkazu a nelze ji úspěšně uplatnit v námitkách proti exekučnímu příkazu, může být toliko důvodem pro případné pozdější (třeba i jen částečné) zastavení daňové exekuce podle § 181 odst. 2 písm. i) daňového řádu (obdobně rozsudky NSS č. j. 6 Afs 58/2026-32, body 17 a 18, a č. j. 6 Afs 75/2026, body 10 a 12).
18. Námitka není důvodná.

19. Opodstatněnou soud neshledal ani námitku *prvního žalobního* bodu, v němž žalobce tvrdil vadu doručení žalobou napadeného rozhodnutí /exekučního příkazu dlužníkovi. Z obsahu spisového materiálu se k tomu podává, že dlužník byl zastoupen v daňovém řízení vůči správci daně plnou mocí ze dne 10. 2. 2025, udělenou zástupci JUDr. Ing. O. L., advokátovi, k zastupování „*ve věci nalézacího daňového řízení [...], jakož i [...] v případném navazujícím daňovém či soudním řízení*“. Takto udělená plná moc se tak vztahovala nejen k nalézacímu daňovému řízení, ale též k dalším dílčím řízením ve smyslu § 134 odst. 3 daňového řádu. Dílčím řízením se přitom rozumí i navazující řízení při placení daní, zahrnující řízení exekuční. Řízení o řádném opravném prostředku samostatným dílčím řízením není, neboť je součástí nalézacího daňového řízení (obdobně rozsudek NSS ze dne 10. 1. 2019, č. j. 4 Afs 211/2018-49, bod 28).
20. Exekuční příkaz byl tedy dne 10. 9. 2025 řádně doručen daňovému dlužníkovi, kterého jeho zástupce zastupoval na základě této plné moci i v řízení při placení daní (obdobně rozsudek NSS č. j. 6 Afs 58/2026-32, body 13 až 16). Žalobce ostatně tyto skutečnosti v žalobě konkrétně nijak nenapadl a soud nemůže za žalobce ničeho domýšlet obsah žalobních bodů. Žalobce uplatnil žalobní argumentaci v obecné rovině, soud se proto zákonností žalobou napadeného rozhodnutí zabýval právě v tomto obecném rozsahu, a to na podkladě obsahu spisového materiálu s přihlédnutím k vyjádření žalovaného k podané žalobě.
21. Námitka není důvodná.

Závěr a náklady řízení

22. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, a proto mu nenáleží náhrada nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. srpna 2026

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu